მსოფლიო პროლეტარებო შეკვრა ძალუნიხა, შეკრთდით! | მეოთხე წელიწადი

კომუნისტი

ცენტრალურ და ტფილისის კომიტეტის და სტ. სამ. მ., გ., წ. არ. და მაზრ. დეპ. საბ. ცაკის ორგანო

რედაქცია ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24, მეორე სართული

მთავარი კანტორა ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24 ტელეფონი 10—49.

რედაქციაში საქმისთვის მიღებაა დრო შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე. ტელეფონ. ნომრები: რედაქტორის 14—76, მდივნის 10—58.

ხელის მოწერის თვიური ფასი: ქალაქში— 1 მან. 50 კ. ქალაქს გარეშე მიბარებით თვის—1 მან. 60 კ. ყოველკვ. ხელის მოწ 1 მან. 20 კ. განაცხადება 20 კ. ნაკრთნეგ.ბით ნომერადრის სტრიქონი. სამკვლიანი განაცხადება 5 მან. ჩარა განცხადებები მორიგ ნომერში მიიღება მხოლოდ ორ საათ.

დღევანდელი გაზეთის №-ის შეცვლა 6 გვერდად.

ᲓᲦᲔᲘᲡ ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘ

— რუსეთ-ინგლისის კონფერენცია ტექნიკურ კომისიას დაუბრუნდა.
— ინგლისის თეზათა პალატამ უმუშევრობის წინააღმდეგ ბრძოლისათვის გადახდო 730 ათასი გირვ. ხელფასი.
— ფაშუნეს ანექსიის გამოცხადება იტალიის მიერ მოხდება 2 მარტს.
— ეხბანეთის დირექტორიამ გადახედა დასკეტის ხანგრძლივ. მწიფო უნივერსიტეტი, რადგან ხელფასები ინტენსიურად აწეულა გამოხვლის მთავრობის წინააღმდეგ.

ᲓᲦᲔᲡ ᲡᲠᲣᲚᲓᲔᲑᲐ ᲡᲐᲛᲘ ᲬᲔᲚᲘ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲨᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲮᲔᲚᲘᲡᲣᲤᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲘᲓᲐᲜ

მენშევიკური რეჟიმის ნანგრევებზე აღმოცენებული საბჭოთა საქართველო სდგას დღეს ურყევათ გაერთიანებული სხვა სოციალისტურ რესპუბლიკებთან მშრომელთა ერთ დიდ კავშირში.

გაუმარჯოს იმპერიალიზმისა და მენშევიზმის უღლიდან განთავისუფლებულ მშრომელი ხალხის ალმშენებლობითი მუშაობას!

გაუმარჯოს მის დარაჯ წითელ არმიას და ხელმძღვანელს--კომუნისტურ პარტიას

გაუმარჯოს სოციალისტურ საბჭოთა რესპუბლიკების კავშირს!

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის და საბაზრო კომიტეტების მდივნებთან ერთად შეხდება

დღეს, 24 თებერვალს, დღის 12 საათზე საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის შენობაში

(რუსთაველის პრ. № 22)

ყველა წევრების და კანდიდატების დასწრება სავალდებულოა. საქართველოს კომპარტიის ც. კ-ტის მდივანი ლომინაძე.

მოწოდება

საქართველოს ყველა მუშებისა, გლეხებისა და მშრომელებისადმი.

3 წლის წინათ, 25 თებერვალს, ბოლო მოეღო გამცემ მენშევიკურ პარტიის ხელისუფლებას. სამი წლის წინათ აფრიალდა ამბოხების დროშა იმპერიალისტური ანტანტის დაქირავებულთა წინააღმდეგ; სამი წლის წინათ საქართველოს მუშებმა და გლეხებმა საბოლოოთ მოსპეს მენშევიკების ბატონობა, ჩასცეს რა მას უკანასკნელი სასიკვდილო ლახვარი.

მენშევიკები დარწმუნებული იყვნენ, რომ საბჭოთა ხელისუფლება დიდხანს ვერ იარსებებდა საქართველოში და ისინი ისევ აფრიალებდენ სასახლეზე თავის სამფეროვან დროშას. მენშევიკები ფიქრობდენ, რომ ადრე თუ გვიან ისინი ისევ დაიბრუნებდენ ხელისუფლებას. მაგრამ მწარედ მოსტყუვდენ, საბჭოთა ხელისუფლების ჩამოგდების ნაცვლად, მენშევიკების პარტია ამ უკანასკნელ წლებში საბოლოოდ გაიხრწნა.

წარმოადგენდა რა წინეთ მასიურ პარტიას, რომელშიაც შედიოდა მუშათა და გლეხთა დიდი რიცხვი, ის ამ ბოლო დროს გადაიქცა პატარა სექტად, რომელიც სრულებით მოსწყდა მასას. მუშებმა და გლეხებმა დიდი ხანია დასტოვეს მენშევიკების პარტიის რიგები და მხოლოდ დარჩენილი უმნიშვნელო ჯგუფი ინტელიგენტებისა განაგრძობს თავის გამოროტებულ მოღვაწეობას საბჭოთა ხელისუფლების წინააღმდეგ.

მაგრამ ამ ხელისუფლებამ უკვე დიდი ხანია გაიარა უმძიმესი გზა, მან საბოლოოთ მოსპო და გააკმაპვერა ძველი დროის ნაშთები. სამი წლის განმავლობაში კომუნისტური პარტია და საბჭოთა ხელისუფლება ძლიერ განმტკიცდა.

მუშურ-გლეხური მასები მტკიცეთ დადგენ საბჭოთა პლატფორმაზე და აქტიურ მონაწილეობას დებულობენ საბჭოთა მშენებლობაში.

ამხანაგებო მუშებო, გლეხებო და ყველა მშრომელნო! მოიგონეთ მენშევიკების ბატონობა! მოიგონეთ, თუ როგორ აღვივებდენ ისინი საქართველოს და ამიერ-კავკასიის სხვადასხვა ხალხთა შორის ნაციონალურ შუღლს და სიძულვილს! მოიგონეთ სომეხთა და ქართველებს შორის გამოწვეული ხოცვა-ჟლეტა და მენშევიკურ ჯალათის—ჯუღელის სისხლიანი ექსპედიციები სამხრეთ ოსეთში, სამეგრელოში, აფხაზეთში და სხვებან!

რამდენი სისხლი დაიღვარა მენშევიკების დროს ამ ძმათა შორის ატეხილ ნაციონალურ ომში, რამდენი პატიოსანი მუშა და გლეხი შეიწირა მსხვერპლად ამ კატაჭამია პოლიტიკას! რამდენი დაიღუპა ამბოხების დროს საქართველოს თითქმის ყველა კუთხეებში! ათობით ხვრეტდენ მენშევიკები საქართველოს მშრომელთ იმისათვის, რომ მათ გაბედეს წინააღმდეგობის გაწევა ამ პარტიის საზიზღარ ბატონობისათვის. მათ არ ჰქონდათ საშუალება დაეწყოთ მშვიდობიანი ცხოვრება და შესდგომოდენ დანგრეულ მეურნეობის აღდგენას.

საბჭოთა ხელისუფლების განმტკიცებამ საქართველოში ბოლო მოუღო ერთა შორის სიძულვილის ამ პოლიტიკას. ნაციონალური შუღლისა და სიძულვილის ნაცვლად მან დაამყარა ნაციონალური მშვიდობიანობა და ინტერნაციონალური სოლიდარობა. საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის მთელი ხნის განმავლობაში მუშებმა და გლეხებმა პირველად მიიღეს შეძლება გადაეყვენებინათ მუდმივი ომებიდან და დაეწყოთ მშვიდობიანი ცხოვრება. და ჩვენ ვხედავთ რამდენის გაკეთება შესძლო საბჭოთა ხელისუფლებამ ასეთი მოკლე ხნის განმავლობაში სოფლის მეურნეობის და მრეწველობის აღდგენის დარგში. მუშათა და გლეხთა თავგანწირული შრომით გაყვანილია მთელი რიგი სარწყავი არხებისა, შენდება ფაბრიკები და გაყვანილიარკინის გზა (ზუურგეთ-ნატანები). ამ უახლოეს დროში დასრულდება მთელ რიგ უდიდეს ელექტრო-სადგურების აგება. მიწის საკითხი საბოლოოთ გადასჭრა საბჭოთა ხელისუფლებამ. მემამულეთა ყველა მიწები გადაეცა უღარიბეს გლეხებს. განათლების საქმეს მიქცეული აქვს ფრიად სერიოზული ყურადღება. სკოლების, მასწავლებლების და მოწფეთა რიცხვი საბჭოთა ხელისუფლების დროს გაცილებით მეტია, ვინემ ეს იყო მენშევიკების დროს.

უეჭველია, ამ უდიდეს მუშაობაში იყო ზოგიერთი დეფექტები და შეცდომები, მაგრამ მუშათა და გლეხთა ენერგიული დახმარებით მათ ყოველთვის ვასწორებდით. ახლა ჩვენს წინაშე სდგას რთული ამოცანა: მუშათა და გლეხთა შორის მტკიცე კავშირის შექმნა. ეს შესაძლებელია ეკონომიური დაახლოვების საშუალებით. დიდი ხანია, რაც ამხ. ლენინმა მიგვითითა ჩვენ მუშათა კლასის და გლეხობის გრძნობათოთან დაკავშირების საჭიროებაზე. ამ მიმართულებით ჩვენ ბევრი რამ გავაკეთეთ, ფასები სამრეწველო საქონელზე დაკლებულია როგორც რუსეთში, ისე საქართველოში, რომ ამით შეძლება მიეცეს გლეხებს იყიდონ მათთვის საჭირო საგნები: მარილი, ნავთი, ჩითი და სხ... მეორე მხრით, მიღებული იყო ზომები სოფლის მეურნეობის ნაწარმოებზე ფასების გასადიდებლათ. ჩვენ ამასაც მივაღწიეთ.

საქართველოს გასაბჭოების მესამე წლის თავზე ჩვენ თავისუფლად შეგვიძლია ვსთქვათ, რომ მუშათა და გლეხთა ხელისუფლება ძლიერ განმტკიცდა და მშრომელთა მასის ნდობა და პატივისცემა კომუნისტური პარტიისადმი შეიქმნა ურყევი.

გაუმარჯოს საქართველოს გასაბჭოების სამი წლის თავს!

გაუმარჯოს მუშათა და გლეხთა კავშირს!

გაუმარჯოს საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკების კავშირს და მის მებაირაღტარეს—კომუნისტურ პარტიას!

გაუმარჯოს კომუნისტურ ინტერნაციონალს!

საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლ.) ცენტრალური კომიტეტი.
საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლ.) ტფილისის კომიტეტი.

სამი წელი

სამი წლის წინედ კომუნისტურმა პარტიამ გადაიდგა ისტორიული ნაბიჯი, რომელსაც ულირესი მნიშვნელობა ჰქონდა საქართველოს მშრომელი ხალხისა და მსოფლიო რევოლიუციისათვის.

სამი წლის წინედ ჩვენმა პარტიამ, საქართველოს რევოლიუციონურ მშრომელთა აქტიური თანაგრძნობით და წითელი არმიის დახმარებით ჩამოაგდო მენშევიკების და ხელთ აიღო მთელი ძალა უფლება, ე. ი. სახელმწიფოს ნამდვილი ბატონ-პატრონი გახდნენ მუშები და გლეხები.

ეს არ ნიშნავდა ერთი მთავრობის იმავარ შეცვლას მეორეთი, როგორც ჩვეულებრივ ხდება ბურჟუაზიულ ქვეყნებში. ეს იყო ერთი სოციალ-ეკონომიური და პოლიტიკური სისტემის ძირიული შეცვლა სხვა, სრულებით საწინააღმდეგო სისტემით.

ვინ იყვნენ მენშევიკები და რას წარმოადგენდა მათი წყობილება?

დღეს ეს ყველამ იცის, ყოველმა უბრალო მუშამაც და გლეხმაც.

ამხ. ტროცკიმ მენშევიკების საქართველო დაახასიათა, როგორც იმპერიალიზმსა და რევოლიუციას შორის მოქანავე ქვიყანა.

ქანაობა, მერყეობა—ეს მთავარი თვისებაა ყოველი წვრილ-ბურჟუაზიული პარტიის, ჯგუფის, პირის.

საქართველოს მენშევიკური პარტია იყო კლასიკური წვრილ-ბურჟუაზიული პარტია.

რევოლიუციის პირველ ხანამ, მთელი რიგ ისტორიულ პირობების წყალობით, ამ პარტიას არგუნა ჩვენი ქვეყნის მესვეურობა. ეს იმ დროს, როცა ორი მთავარი ძალა—რევოლიუცია და იმპერიალიზმი სამკვდრო-სასიცოცხლოდ აღიმართა ერთი მეორის წინააღმდეგ. აქ შეეძლებელი იყო მესამე, განსხვავებული ძალის როლის თამაში, ან გზაზე გადგომა, მით უმეტეს ჩვენს ქვეყანაში, რომელიც თავისი გეოგრაფიული მდებარეობით იმყოფება უტყუარი პირობების შეკვრის ზედაპირზე, ორ ქვეყანას შუა, რომელთაგან ამავე დროს ერთი იყო ცენტრი იმპერიალიზმის, მეორე—ცენტრი პროლეტარული რევოლიუციის.

მენშევიკები მათმა წვრილ-ბურჟუაზიულმა ბუნებამ, რევოლიუციონური გაქანების უქონლობამ, მენშევიკურ ზომიერებამ, ინსტინქტურმა შიშმა რევოლიუციის მიმართ იმპერიალიზმის გავლენის წრეში მოაქცია.

მათმა ქებულმა „ნეიტრალობამ“ საქართველო ფაქტიურად გადააქცია მსოფლიო რეაქციის და იმპერიალიზმის ბაზად რუსეთის პროლეტარულ რევოლიუციის წინააღმდეგ.

დასავლეთის იმპერიალისტები გვირჩევნია აღმოსავლეთის ფანატიკოსებს“—ასე გამოაცხადეს მენშევიკებმა ჟორდანიას პირით და ამგვარად საჯაროდ უარყვეს „აღმოსავლეთის ფანატიზმი“, ე. ი. რევოლიუცია, კომუნიზმი, და წამოიჭიმეს დასავლეთის იმპერიალიზმის წინაშე.

რა შედეგს მოუტანდა საქართველოს ასეთი ორიენტაცია ეროვნული ინტერესების თვალსაზრისით, რომლებზე მენშევიკებს ასე ჟუვარდათ მოთქმა, ეს თავის თავად ცხადია.

ჩვენ ვიცით, კაპიტალისტურ ქვეყნების ნაციონალური პოლიტიკა, დაჩაგრულ ქვეყნების გადაქცევა კოლონიებად, მათგან ამოწურვა ეკონომიურ შესაძლებლობათა, მათი გაჩანაგება.

ჩვენი ხალხის ბედის შეფასება იმპერიალიზმის კალთებ ქვეშ,—ეს ისეთი შეუსაბამობა იყო, რომლის მსგავსის წარმოდგენა მართლაც რომ ძნელი საქმეა.

საქართველოს, როგორც ეს თავზე გადაატყდათ იმპერიალიზმის კოლონიალურ სამფლობელოებს, მოელოდა მენშევიკების ორიენტაციის წყალობით სრული დამონება, თანდათანი გადაშენება.

მაგრამ ცხადია, მენშევიკებმა კაპიტალისტური დასავლეთის ორიენტაციაა მიიღეს არა საქართველოს სიყვარულით, არამედ რევოლიუციის შიშით.

ჩვენ ვიცით, რომ მენშევიკების საშინაო პოლიტიკა სავსებით ეფარდებოდა მათი ამ საერთაშორისო ორიენტაციას, მათ წვრილ-ბურჟუაზიულ ბუნებას.

ეროვნული შუღლის გაღვივებაჩვენში მცხოვრებ და მეზობელ ხალხებ შორის, მუდმივი ნაციონალური ომი; არც ერთი ძირითადი სოციალური რეფორმა, შეძლებულ კლასების დატოვება ხელუხლებლად; ბურჟუაზიულ სახელმწიფო დაწესებულებების მოწყობა და მშრომელი მასის უფლებრივ პოლიტიკური უფლებების; ბურჟუაზიული და ბიუროკრატიული მეთოდები და ფორმები მართვა-გამგეობაში; მშრომელი ხალხის მუდმივ აჯანყებები და მათთან შეუბრალებელი ბრძოლა; კაპიტალისტური ინტელიგენციების ქვეყნის სამეურნეო აღორძინებაში და მათი სრული გაკოტრება, რესპუბლიკის გადაჩხვა ეკონომიურ კატასტროფის უფსკრულში,—აი საერთო სურათი მენშევიკური საქართველოსი.

ამგვარად, მენშევიკებმა, დაუკავშირეს რა ჩვენი ქვეყნის ბედი დასავლეთის იმპერიალიზმს და შეუდგნენ რა შიგ ბურჟუაზიულ დემოკრატიულ წყობილების განმტკიცებას,—საფრთხეში ჩააგდეს ქართველი ხალხის ეკონომიური და ეროვნულ-კულტურული მომავალი, ამასთან გადაგრეს მსოფლიო რეაქცია რევოლიუციასა და საბჭოთა რუსეთთან ბრძოლაში.

ღასანშნავია ის გარემოებაც, რომ მენშევიკური საქართველოს მაგალითით მეორე ინტერნაციონალი ებრძოდა კომინტერნს, საბჭოთა სისტემას.

მენშევიკური საქართველოს სინამდვილე ნათელს ჰყოფდა ყოითელი ინტერნაციონალის პოლიტიკის გაკოტრებას, მაგრამ ყალბი ინფორმაციით და სხვა საშუალებებით კაუტსკი და მისი კოლეგები ჩვენს ქვეყანას დემოკრატიულ სამოთხედ ხატავდნენ, აქ ხედავდნენ თავიანთი იდეების გამარჯვების და მას უპირატესად რევოლიუციონურ საბჭოთა რუსეთს.

კომუნისტური პარტიისათვის, პირველ ყოვლისა საქართველოს კომუნისტებისათვის მწვავედ დაისვა საკითხი ქართველი ხალხის ხსნისა მენშევიკების დაუფარველი პოლიტიკა-საგან, მისი ზიარებისა რევოლიუციის მაცოცხლებელ წყაროსთან, რაც იქნებოდა უტყუარი პირობების შექმნა ჩვენი ხალხის ეკონომიურ და ნაციონალურ-კულტურულ განვითარებისათვის სოციალისტურ საფუძვლებზე. ერთხელაც არის ბოლო უნდა მოღებოდა იმ კომედიას, რომელსაც მენშევიკები თამაშობდნენ სამი წლის განმავლობაში.

და ჩვენმა პარტიამ, სრული პასუხისმგებლობის შეგნებით, ხალხისა, რევოლიუციისა და ისტორიის წინაშე, გადასწყვიტა მუშების და გლეხების გამცემლების აღაგმვა და საბჭოთა ხელისუფლების დამყარება საქართველოში.

ეს გადაწყვეტილება კიდეც იქნა მოყვანილი სისრულეში. სამი წლის წინედ დაემხო მენშევიკების ბატონობა და აფრიალდა წითელი დროშა რევოლიუციის.

ფრიად ძნელი იყო მუშაობის პირობები მუშურ-გლეხურ ხელისუფლებისათვის.

მენშევიკების ნაციონალისტურ პოლიტიკას თავისი უარყოფითი გავლენა ჰქონდა ქართველი საზოგადოების ნაწილზე. მათი ინფორმაცია ათასი ჭორებით, პროვოკაციით ყველაფერ ამაზე ხალხს ბოლშევიკების შესახებ. ისინი ისე აჩვენებდნენ ხალხს, თითქო ბოლშევიკები ყოფილიყვნენ მხოლოდ დამანგრეველნი, ეროვნული კულტურის მომსპობნი, ხალხის სახელმწიფოებრივ უფლებების ამხდელნი და სხ.

ამ ბოროტი ინფორმაციის ატმოსფეროში, წვრილ-ბურჟუაზიულ ინტელიგენციის საბოტაჟის და ათასგვარ სხვა დაბრკოლებათა პირობებში მოგვეხდა ახალი წყობილების განხორციელება.

ამასთან ეკონომიურად ჩვენი ქვეყანა დანგრეული, გაჩანაგებული იყო. რაც გადარჩენოდა მენშევიკების სამი წლის ბატონობას, ზურგზე წამოიკიდეს მათ და საზღვარ-გარედ გაიტაცეს.

მიუხედავად მრავალგვარი ხელოვნურ და ობიექტიური სიძნელისა, მუშურ - გლეხური მთავრობა შეუდგა ახალი სახელმწიფო აპარატის განმტკიცებას და აღმშენებლობითი მუშაობას.

ჩვენ აქ არ გამოუდგებით იმის ჩამოთვლას, თუ რა შედეგებს მივაღწიეთ ამ მხრივ სამი წლის განმავლობაში. მკითხველი მათ გაეცნობა ჩვენს გაზეთში დღეს მოთავსებულ მასალებიდან. ვიტყვით მხოლოდ, რომ აღმშენებლობითი მუშაობა უდიდესი იყო, და მრავალი მნიშვნელოვანი მიღწევებიც გვაქვს ცხოვრების ყოველ დარგში.

ჩვენს საქმიანობას არ შეეძლო გადაწმყვეტი გავლენა არ მოეხდინა ყველა იმ ელემენტებზე, პირველ ყოვლისა მუშებსა და გლეხებზე, რომელნიც ახალი წყობილების პირველ ხანებში ერთგვარი ეშვის თვალით და ხანდახან მტრობითაც ეკიდებოდნენ ჩვენს პარტიას, საბჭოთა ხელისუფლებას.

მშრომელი ხალხი მთლიანად დადგა საბჭოთა ხელისუფლების პლატფორმაზე და კომუნისტური პარტიის დროშის ქვეშ.

გასაგებია მესამე წლის თავზე ჩვენში საბჭოთა ხელისუფლება განმტკიცებულია, პრობლემა ხელისუფლების საბოლოოდ გადაწყვეტილი.

ყველა ანტისაბჭოთა პარტიები დაშალნენ, და მთელი ხალხი შემოკრებილია მუშურ-გლეხური მთავრობის გარშემო.

დღეს ჩვენი ხალხისათვის შექმნილია მშვიდობიანი არსებობის და მყუდრო მუშაობის პირობები. გასრესილია შინაური კონტრ-რევოლიუცია. ჩამოვარდნილია სრული მშვიდობიანობა და სოლიდარობა ერების შორის. ჩვენი პატარა ქვეყანა შედის საბჭოთა რესპუბლიკების დიდ კავშირში და ამის გამო უზრუნველყოფილია მისი ყოველმხრივი განვითარება.

დღეს-დღეობით ჩვენ არც გარეშე საფრთხე გვემუქრება, ჩვენი საზღვრები, პოლიტიკური და ეკონომიური სიმტკიცის წინაშე ქედს იხრიან კაპიტალისტური სახელმწიფოები, რომელთაგან ზოგიერთმა იურიდიულადაც გვცნო.

ამგვარად, საბჭოთა ხელისუფლების მესამე წელს ჩვენ ვხედავთ განმტკიცებულნი და გაკაჟებულნი.

ცხადია, ჩვენ ბევრი რამ გვაკლია, ბევრი ნაკლულევანებანი გვქონდა მუშაობაში, მაგრამ წარსული მიღწევები, მშრომელთა ენერგია და თვით საერთაშორისო მდგომარეობის შეცვლა ჩვენ სასარგებლოდ უტყუარი თავდებია იმის, რომ მიღწეულ გამარჯვებებს შევინარჩუნებთ, გავაფართოვებთ და მედგრად წავალთ წინ იმ გზით, რომელიც გვიანდერძა მსოფლიო რევოლიუციის ბელადმა ამხ. ლენინმა.

გაუმარჯოს საბჭოთა საქართველოს!

გაუმარჯოს საბჭოთა რესპუბლიკების დიდ კავშირს!

სამი წლის თავზე

25 თებერვალს სამი წელი შესრულდება, რაც მენშევიკური მთავრობა დამარცხდა საქართველოში და მისი ადგილი დაიჭირა მუშურ-გლეხურმა მთავრობამ.

თუ მენშევიკური მთავრობა სიტყვით ბევრს ლაპარაკობდა სოციალიზმზე, მშრომელი კლასის განთავისუფლებაზე, ამას საქმით არ ანხორციელებდა და უფრო ემსახურებოდა ბურჟუაზიას, მემამულეებს.

მენშევიკურმა მთავრობამ თავის სამი წლის არსებობის განმავლობაში ვერაფერი გააკეთა ჩვენი ქვეყანისათვის, ვერც მუშათა მდგომარეობა გააუმჯობესა და ვერც გლეხობას გაუმართლა დიდი ხნის იმედი, ვერაფერი მისცა მათ, მიწა-წყალი ისევე მემამულეების ხელში დასტოვა და ყოდვა-გაყიდვა დააკანონა.

მენშევიკური მთავრობის საქმიანობა ყოფრო ლაყბობაში გამოიხატებოდა, მენშევიკები ყალბი არჩევნების წყალობით ჯოგს წარმოადგენდენ პარლამენტში და საითაც მოესურვებოდათ, იქითკენ გაჰქონდათ ლელო, მუშებს და გლეხებს არაფითარ ანგარიშს არ უწევდენ.

ხოლო დიდ საქმიანობას იჩენდენ ჭორების გავრცელებაში, რომელიც ძირითადი იყო ბოლშევიკურ პარტიის წინააღმდეგ. საბჭოთა წესწყობილების ისე გვიხატავდენ, როგორც დამღუპველ მოვლენას, საფრთხობელას.

მაგრამ სინამდვილემ სულ სხვა დაგვანახვა 1921 წლის 25 თებერვლის შემდეგ. მიუხედავად ამისა, რომ სამი წელია გვიარია მას შემდეგ, რაც საქართველოს მშრომელმა ხალხმა, ბუნებმა და გლეხებმა თავიანთ საკუთარ ხელში აიღეს ძალაუფლება, მაინც ბევრი რამ გაკეთდა ამ მცირე ხნის განმავლობაში თუნდაც მათ ისეთ პირობებში მოუხდათ მუშაობა, როდესაც ყველაფერი აწეწილ-დაწეწილი იყო, მეურნეობა განადგურებულ დანგრეული, ყველაფერი გამარცხულ-გაქურდული.

ამ სამ წელში გაასკეცებული ენერგიით შეუდგა მუშურ-გლეხური ხელისუფლება როგორც შინაურ-დანგრეულ-აწეწილ მეურნეობის აღდგენას, ისე მის გარეშე მუშაობას საბჭოთა ხელისუფლების განმტკიცებისათვის. შეიქმნა საქართველოს ფითრელი ჯარი, რომლის მიზანია მუშურ-გლეხური ხელისუფლების განმტკიცება შიგნით და გარეთ კი მუდამ ფხიზელი დარაჯობა, რომ იმპერიალისტ-დამპყრობლების საჯოჯოხეთო ხელი ვერ დაწვდეს ჩვენი ქვეყანა ისე, როგორც ამას აღწევდენ მენშევიკურ მთავრობის დროს. ხოლო საქართველოს წითელი ჯარი მთელი საბჭოთა რესპუბლიკების წითელ ჯართან ერთად მუდამ ზედ იქნება გაიელაშქროს იქით, საითაც კი ამას მოითხოვს მსოფლიო პროლეტარიატის ინტერესები.

თუ დღეს იმპერიალისტურ-ბურჟუაზიული სახელმწიფოები სცნობენ საბჭოთა ხელისუფლებას, ეს მიეწერება წითელი ჯარის ძალიერებს.

ამ სამი წლის განმავლობაში მუშურ-გლეხურმა ხელისუფლებამ შეძლო ის, რაც მოუხერხებელი და საოცნებო იყო ძველად.

გაყვანილ იქნა სოფლად სარწყავი არხები, აშენდა ახალი რკინის გზა, შენდება ავჭალის ელექტროსის სადგური და ფართოთ სწარმოებს სწავლა-განათლების გავრცელება, რომელიც ესოდენ საჭიროა ჩვენი მასებისათვის. ამისათვის სიხარულით ვიგებებით საქართველოს მშრომელი ხალხის ზიარს, 25 თებერვალს და ფიცს ვსდებთ, რომ განვამტკიცებთ ჩვენი თავდადებული მუშაობით მშრომელი ხალხის ხელისუფლებას, რომელიც თავდებია ჩვენი მუშების, მთელი ერის წინსვლისა და კულტურული აყვავების.

გაუმარჯოს მშრომელი ხალხის ხელისუფლებას მთელ მსოფლიოში.

გაუმარჯოს საბჭოთა საქართველოს!

გაუმარჯოს ჩვენ წითელ ჯარს!

ახოთა-მწყობი პ. ახალკაცი.

სამი წლის თავზე

სწორედ სამი წლის წინედ, **1921** წლის **25** თებერვალს, დაემხო ჩვენში ყველა გამცემელ პარტიების ბატონობა და გამოცხადდა საბჭოთა ხელისუფლება. რა იყო წინედ და რა არის ეხლა?

წინედ ყველა ბატონობდა, ვინც გინდა ყოფილიყო ის—„მშვიდობიანობის დამცველი“ თუ ხალხის მოღალატე. მათთვის სულ ერთი იყო, ოღონდ მას კი ეცხოვრა კარგად. ისინი სუქდებოდენ მუშის შრომით და ასისდნენ მუშას კისერზე. მშრომელ ხალხს მაშინდელი გაბატონებული კლასი არაფრად სთვლიდა.

გასაბჭოებიდან საქართველოში სუფევდა ეროვნული შური, ნაციონალური ომები, ძარცვა-გლეჯა, ერთმანეთში შურისძიება და სხვა ბევრი რამეები, რომელსაც ბოლო არ უჩანდა.

მაგრამ **25** თებერვლის მძლავრმა ქარიშხალმა შემოარტყა თავისი მძლავრი რკალი და ამ უსამართლოთა ბანაკს და დაამსხვრია მათი ტახტი.

რა მოხდა მას შემდეგ?

მოხდა ის, რასაც სულით და გულით ელოდნენ საქართველოს მუშები და გლეხები.

დამყარდა საბჭოთა ხელისუფლება. რა გააკეთა საბჭოთა ხელისუფლებამ მისი დამყარების დღიდან?

მან სამუდამოდ მოსპო ეროვნული ომები, შექმნა ამიერ-კავკასიის ერთა მტკიცე კავშირი.

რა დახვდა მას მის შემოსვლისთანავე? არაფერი, გარდა ნანგრევებისა.

მან ააშენა ამ ნანგრევებზე ახალი ქვეყანა, განამტკიცა პროლეტარიატის და გლეხის გული და რწმენა.

დღეს გამარჯვებული მუშები და გლეხები თამამად ვაცხადებთ, რომ **25** თებერვალი საქართველოს მშრომელ ხალხისათვის საზეიმო დღეა.

ყველას გვიყვარს **25** თებერვალი, ეს გამანთავისუფლებელი და დაუვიწყარი დღე.

დღეს ვზეიმობთ ყველა მუშები და გლეხები, არა თუ მარტო აქ, ამიერ-კავკასიაში, არამედ მთელ საბჭოთა ქვეყნებში.

და ფრიად სამწუხაროა ჩვენთვის, რომ ამ ზეიმში მონაწილეობას ვერ ღებულობს **ჩვენი ბელადი ამხ. ლენინი**, მაგრამ მისი მოწაფეები და მისი პარტია ჩვენთან, მუშებთან, არიან.

სამი წლის თავზე საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლება მტკიცეა, ვით სალი კლდე. ჩვენი მშრომელი ხალხი ზურგგამაგრებული, წითელი დროშით ხელში მტკიცედ სდგას აღმოსავლეთის კარებთან, რომ გაუწოდოს აღმოსავლეთის ერებს ძმური ხელი, რომ ახლო მომავალში მათთან ერთად იღლესასწაულოს მსოფლიო თებერვალი.

გაუმარჯოს მშრომელი ხალხის ხელისუფლებას მთელ მსოფლიოში.

გაუმარჯოს საბჭოთა საქართველოს!

გაუმარჯოს ჩვენ წითელ ჯარს!

გაუმარჯოს საბჭოთა რესპუბლიკების კავშირს!

გაუმარჯოს მსოფლიო რევოლიუციას!

ახოთა-მწყობი მიშა კორძაია.

სამი წლის თავზე

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის ქალაქისა და სოფლის ყველა მშრომელ მუშა-ქალებს, მუშებს და ყველა პატიოსან მოქალაქეთ.

ამხანაგებო და მოქალაქენო!

25 თებერვალი მუშურ-გლეხურ საქართველოს რევოლიუციონურად განმტკიცების დღეა.

ამ სამი წლის წინეთ მუშები და გლეხები განთავისუფლდენ მძარცველ იმპერიალისტებისაგან და მატყუარა მენშევიკებისაგან, —ჟორდანია, ჩხენკელი, ჩხეიძე, წერეთელის და მათ ცხაგვასთაგან..

სამმა წელმა განვლო მას შემდეგ, რაც დამყარდა საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლება. რამდენად ეს უკანასკნელი იყო და არის ცხოველმყოფელი და საკეთილდღეო მშრომელთათვის, ჩანს ჩვენი ხელისუფლების დღევანდელი ძლევამოსილი მდგომარეობიდან.

რამდენად ჩვენმა ხელისუფლებამ შესძლო ყველა დაბრკოლებათა გადალახვა მშრომელთა საკეთილდღეოდ, თქვენ შეგიძლიათ დაინახოთ უბრალო შედარებიდან წინანდელ მდგომარეობასა ახლანდელ მდგომარეობასთან, **თუ რა ვიყავით წინეთ და რანი გახთ დღეს...**

დიდი რუსეთის, უკრაინის, ბელორუსიის და ამიერ-კავკასიის საერთოდ და საქართველოსი კერძოდ,—ახლო წარსული მჭირვიტყველურად გვეუბნება, თუ როგორი სისასტიკით გვებრძოდენ მაშინ ჩვენ ყველა ჯურის კონტრ-რევოლიუციონერები შანა და გარედ და როგორ გაუცრუვდათ იმედები ყველა იმათ.

ამას ჩვენ მივალწიეთ თქვენის დახმარებით, რადგან ჩვენ თქვენთან ერთად გვამხნევებდა და გვაკეთებდა შრომის მეფობის განმტკიცების სურვილი და მისწრაფება ბალშთა შორის სოლიდარობის დამყარებისათვის, ნაციონალისტური კანისჩამეული პოლიტიკის უარყოფისა და მთელ მსოფლიოში კომუნიზმის განხორციელებისათვის.

საბჭოთა მუშურ-გლეხურ ხელისუფლებას უნდა ვემადლოდეთ, რომ ჩვენ, ღარიბმა ეკონომიურად, შედარებით ავაყვავეთ მრეწველობა, სწავლა-განათლება, სოფლის მეურნეობა და სხვა, ჩვენი სუსტი ძალებით, განვამტკიცეთ პროლეტარიატის დიქტატურის ქვეშ, კომპარტიის ხელმძღვანელობით საბჭოთა ხელისუფლება დედამიწის ზურგის ერთ მეექვსედ ნაწილზე.

ყველა სახელმწიფოები, რომლებიც დღემდი კბილის ღრჭენით, ავრიალის ჩხარუნით და რკალის შემორტყმით რომ გვიპირებდენ განადგურებას,—დღეს ქედს იხრიან ჩვენს წინაშე და ერთი მეორეს უსწრობენ ჩვენს იურიდიულად ცნობაში და ჩვენთან ყოველგვარი კავშირის დაჭერაში.

ეს ხდება მაშინ, როცა ჩვენ ულმობელმა სიკვდილმა გამოგვაცალა ხელიდან საბჭოთა ხელისუფლების სულისჩამდგმელი, უბადლო ბელადი მთელი მსოფლიოს პროლეტარულ რევოლიუციისა,—**ამხ. ილიჩი—ლენინი.**

რას მომასწავებელია ეს, ამხანაგებო და მოქალაქენო?

მხოლოდ იმის, რომ კაპიტალისტებს დაუდგა **ახალი დრო**, მისი ახალი ისტორია დაიწყო და რომ ამ ახალი ისტორიის პირველი ფურცლები საბჭოთა ხელისუფლებამ გმირული ბრძოლით 6 წლის განმავლობაში სისხლით დაწერა.

ამიტომ ამიერიდან საბჭოთა ხელისუფლებამ წინამძღოლობა უნდა გაუწიოს მთელ მსოფლიო პროლეტარიატს და დაჩაგრულ ხალხებს კაპიტალიზმთან ბრძოლაში და მთელ დედამიწაზე სოციალიზმის დასამყარებლად..

ამხანაგებო და მოქალაქენო! დღეს სამი წელი სრულდება, რაც საქართველოში დამყარდა საბჭოთა ხელისუფლება. რამდენად ეს უკანასკნელი იყო და არის ცხოველმყოფელი და საკეთილდღეო მშრომელთათვის, ჩანს ჩვენი ხელისუფლების დღევანდელი ძლევამოსილი მდგომარეობიდან.

რამდენად ჩვენმა ხელისუფლებამ შესძლო ყველა დაბრკოლებათა გადალახვა მშრომელთა საკეთილდღეოდ, თქვენ შეგიძლიათ დაინახოთ უბრალო შედარებიდან წინანდელ მდგომარეობასა ახლანდელ მდგომარეობასთან, **თუ რა ვიყავით წინეთ და რანი გახთ დღეს...**

დიდი რუსეთის, უკრაინის, ბელორუსიის

Հայաստանի Հանրապետության 1924 թվականի պետական բյուջեի նախագիծը

Ֆինանսների ժողկոմ ընկ. Ա. Ղարիբջանյանի զեկուցումը

Ընկերներ, ներկայացվող նախագիծը 1924 թվականի պետական բյուջեի առաջին փորձն է։ Ինչպես հայտնի է, մինչև այս տարի մեր պետական տնտեսությունը գտնվում էր անկազմակերպ վիճակում։ Ֆինանսական ապարատը, որ պետք է ղեկավարեր տնտեսական կյանքը, ինքն էլ գտնվում էր քաոսային վիճակում։ Ֆինանսական ապարատի կազմակերպման գործում մենք ունեցել ենք մի շարք դժվարություններ, որոնք հաղթահարելու համար մեզ պահանջվել է ժամանակ։ Ֆինանսական ապարատի կազմակերպման գործում մենք ունեցել ենք մի շարք դժվարություններ, որոնք հաղթահարելու համար մեզ պահանջվել է ժամանակ։ Ֆինանսական ապարատի կազմակերպման գործում մենք ունեցել ենք մի շարք դժվարություններ, որոնք հաղթահարելու համար մեզ պահանջվել է ժամանակ։

ქრონიკა, 24 ოქტომბერი 1923 წ. № 46 (901)

ქალაქის საბჭოს სხდომა 27 ოქტომბერს, 5 საათზე

დღის წესრიგი: 1) ქალაქის ბიუჯეტის დამტკიცება 1923/24 წლისათვის. 2) ქალაქის ბიუჯეტის დამტკიცება 1923/24 წლისათვის.

ბათუმის ნავსადგურის ოპერაციების ანგარიში 1923 წლის 1 ოქტომბრიდან 15 ოქტომბრის ჩათვლით

ნავსადგურში ამ პერიოდში შემოვიდა 27 ხომალდი, 16 ნაოსანი ორთქლმავალი და 11 ბუქსირი. ამ ხომალდებიდან 4 ხომალდი ტვირთის გარეშე იდგა, 23 ხომალდი კი ტვირთით შემოვიდა. ტვირთის ბრუნვა 17,640 ფუთს შეადგენს. ტვირთის ბრუნვა 1 ოქტომბრიდან 15 ოქტომბრის ჩათვლით 1 078 ფუთით მეტია, ვიდრე წინა პერიოდში. ტვირთის ბრუნვა 8 ოქტომბრიდან 15 ოქტომბრის ჩათვლით 3,658 ფუთით მეტია, ვიდრე 1-დან 7 ოქტომბრის ჩათვლით. ტვირთის ბრუნვის მატება 8 ოქტომბრიდან 15 ოქტომბრის ჩათვლით 21%-ს შეადგენს. ნავსადგურში ტვირთის ბრუნვა 1-დან 15 ოქტომბრის ჩათვლით 18-ჯერ მეტია, ვიდრე 1-დან 15 სექტემბრის ჩათვლით. ტვირთის ბრუნვის მატება 1-დან 15 ოქტომბრის ჩათვლით 286 ფუთს შეადგენს. ნავსადგურში ტვირთის ბრუნვა 1-დან 15 ოქტომბრის ჩათვლით 18-ჯერ მეტია, ვიდრე 1-დან 15 სექტემბრის ჩათვლით. ტვირთის ბრუნვის მატება 1-დან 15 ოქტომბრის ჩათვლით 2,000%-ს შეადგენს.

ტვირთის ბრუნვაში ექსპორტის ნაწილი 1-დან 15 ოქტომბრის ჩათვლით 8 ხომალდით 2 ათასი 443 ფუთი ბამბა, 3 ათასი 178 ფუთი ბამბის ნაწარმი, 1 ათასი 200 ფუთი ბამბის ნარჩენი, 1 ათასი 200

Հանրային ծառայությունների կոմիտեի նախագահ Ա. Ա. Ալիխանյանի ընդունելության ժամերը

Ընդունելություններ կլինեն ամեն ուրբաթ՝ ժամը 2-ից 5-ը։